

انتخابات نمایشی را رسوا کنید

زنان و مردان ایران‌زمین،

یکی از ترفندهایی که پیش‌رانده‌شدگان پس‌از پیروزی انقلاب در پی تکیه زدن بر کرسی فرمانروایی به کار گرفتند دادن ظاهر قانونی به نهادهای گردانندگی کشور از راه برگزاری انتخابات نمایشی بوده است. اکنون هم، پس از چهار سال تلف کردن وقت گران‌بهای کشور، که باید یکسره صرف سازندگی آن هم با برنامه‌ای سنجیده می‌شد، بار دیگر، در صدد صحنه‌آرایی تازه‌ای به عنوان گزینش رئیس‌جمهوری هستند و از به سیه‌روزی افتادن مردم ایران هم کوچکترین پروایی ندارند. این در حالی می‌باشد که روند یک‌هتازی به اوج رسیده و «حقوق ملت» در قانون اساسی به‌کلی پای‌مال گردیده و ایران دیرینه‌سال در جهان پرتلاطم کنونی به ورطه‌ی هولناکی فروافتاده است.

در کشورهای به‌مردم‌سالاری رسیده، جریان انتخابات پرهیجان‌ترین هنگام برخورد اندیشه‌ها و بررسی کارکردهای زمامداران و به‌ویژه بازشناسی نقص‌های نظم حاکم است و آن چنان صورت می‌گیرد که نامزدها بتوانند آزادانه به تکاپو برخاسته و برداشتها و برنامه‌های خود را به آگاهی همگانی برسانند؛ و بیشک این همه نیاز به فضای سیاسی باز دارد. اما در جمهوری اسلامی، اندک مدتی پس از برپایی آن، جدول ارزش‌های انقلاب درهم‌شکست و، با نادیده گرفتن حیثیت ذاتی بشر و از میان بردن آزادی‌های فردی و اجتماعی، دگراندیشی در حصار کوتاه‌بینی‌های واپس‌گرایانه افتاد، عرصه‌ی گفتار و نوشتار و گردهمایی به‌سختی تنگ و ایمنی قضائی نابود گردید، و سازمان‌های سیاسی پیشینه‌دار و نوپا و حتی اتحادیه‌های صنفی سرکوب و از کوشش آشکار بی‌بهره ماندند و از چاپ و پخش نشریه‌های ناوابسته به مرکزهای قدرت جلوگیری به عمل آمد و، بر روی هم، مردم از رقم زدن سرنوشت خویش بازداشته شدند. وانگهی، با برداشته‌های نابجا از قانون اساسی، شورای نگهبان، که گویی وظیفه‌ای جز تنگ‌تر کردن دایره انحصارگری ندارد، در کار «نظارت بر انتخابات» اختیار گسترده‌ای از جمله «حق تشخیص صلاحیت» نامزدها را برای خود شناخت و در جایگاهی والاتر از خواست مردم قرار گرفت.

در چنین جو اختناق‌آمیزی خوب پیداست که انجام هر گونه انتخابات جنبه‌ی نمایشی دارد و برای ظاهری آراسته دادن به زشت‌کاری‌های زمامداران خودکامه انجام می‌شود و مردم به‌حق نقشی در آن ایفا نخواهند کرد. چهار سال پیش، که یکی از سبب‌سازان به کژراهه افتادن انقلاب و درهم‌پاشیدگی زندگی ملی و به‌ویژه شکست در جنگ با دشمن بیگانه در پی یک انتخابات نمایشی بر کرسی رئیس‌جمهوری تکیه زد، با آوازگری بسیار داعیه‌ی آغاز «دوره‌ی جدیدی» از سازندگی در داده شد؛ ولی اکنون، با نگاهی اجمالی به برنامه‌ی اجرا شده، به‌خوبی روشن می‌گردد که، از این دوره‌ی جدید، جز کارنامه‌ی سیاهی بر جا نمانده و «کابینه‌ی فن‌سالار» در همه‌ی زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و به‌ویژه اقتصادی با بن‌بست روبه‌رو گردیده و کشور از به ورشکستگی کشانده است. ره‌آورد چهار سال زمامداری خودسرانه اوج‌گیری احتکار، رباخواری، دلال‌بازی، این پدیده‌های زشت سوداگری مهارگسیخته، و گرانی سرسام‌آر، فقر، گرسنگی، برهنگی، بی‌سرپناهی، بیکاری، نارسایی آموزش در سطح‌های گوناگون، و کمبود بهداشت و درمان و دارو بوده است و دست‌اندرکاران ناشایسته جز افزودن بر حجم اسکناس در گردش و به‌بار آوردن مبلغ‌های گزافی بدهی به کشورهای بیگانه و کاهش ارزش پول ملی و لطمه زدن به صنعت و کشاورزی، هنری از

خود نشان نداده و مردم را دچار سیه‌روزگاری بی‌مانندی کرده‌اند.

در گوشه‌وکنار جهان ملتها، اگر زمامداران نتوانند زمینه‌ساز بهروزی همگانی گردند، دست از کار می‌شویند و جای خود را به دیگران وامی‌گذارند؛ ولی سران جمهوری اسلامی، به‌رغم درماندگی‌های فراوان، همچنان پافشارانه بر پایگاه‌های قدرت چسبیده‌اند و، با دادن آمارهای دروغین، دم از پیشرفت برنامه‌های آبادانی می‌زنند و گستاخانه بساط انتخابات تازه‌ای را گسترده‌اند تا چند صباحی بیشتر در فرمانروایی بمانند.

در هنگامه‌ای که ایران از همه سو با خطر روبه‌رو و ناخشنودی همگانی به اوج رسیده است، دیگر نمی‌توان به کنارمجویی از صحنه‌گردانی برکرسی‌قدرت‌نشستگان بسنده کرد؛ و باید به‌پاخاست و به روند یکه‌تازی پایان داد و برای برقراری مردم‌سالاری به چاره‌گری و کارآوری پرداخت و، در نخستین گام، خیمه‌شب‌بازی تک‌نفره را رسوا نمود. نباید فراموش کرد، در وضع جغرافیای سیاسی کشور و بافت اجتماعی‌ای که ملت ایران دارد، برای گذار از یکه‌تازی به سامانی مردم‌سالارانه، رو آوردن به کردارهای قهرآمیز کارساز نمی‌باشد و به‌ناچار باید با همه‌ی نیرو خواستار فضای سیاسی باز و انجام انتخابات آزاد شد.

چنین است که حزب ملت ایران از چهره‌های سیاسی، چه وابستگی سازمانی داشته یا نداشته باشند، می‌خواهد، در اعتراض به بازیگری تازه‌ی سران جمهوری اسلامی، از نامزدی و هر گونه سهم‌گیری در آن خودداری کنند و شرط‌های ضروری برای انجام انتخابات آزاد را روشن سازند.

حزب ملت ایران، که به‌راستی به زنده‌داشت اسطوره‌ی همبستگی همگانی باور دارد و دگرگونی‌های بنیادی را در گرو آن می‌داند، برای از میان بردن هر گونه شبهه‌ی تکروی، هم اکنون نمایندگان را به رایزنی و گفتگو با رهبران دیگر سازمان‌های سیاسی و نخبگان گروه‌های اجتماعی گوناگون گمارده است تا زمینه‌ی گسترش این پیکار سلطه‌ستیزانه را فراهم دارند. باشد که «دیو مهیب خودسری» جاودانه از ایران‌زمین رخت بربندد و مردم به پیروزی رسند.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران